

בחצר המלך בארמון בקינגהם, ביום 23 ביולי, 1931.

במעמד

הוד מלכותו המלך.

כבוד מזכיר הממלכה מר ודג'ווד בן.

סיר מוריס דה בונזון.

הלורד הנשיא.

הרוזן לבית אתלון.

הוא איל ופלשתינה (א"י) היא ארץ שהוד מלכותו המלך קבל מנדט עליה מטעם
חבר הלאומים:

והואיל ולפי אמנה, מתנה, מנהג, חסד ואמצעים חוקיים אחרים יש להוד
מלכותו סמכויות שיפוט בפלשתינה (א"י):

והואיל ויש צורך לקבוע הוראות להבטחת שלום הצבור ולהגנת פלשתינה
(א"י) בשעת חירום:

לפיכך נאות הוד מלכותו לצוות בעצת מועצתו הפרטית ובתוקף הסמכויות
המסורות לו לתכלית זו בחוק השיפוט בארצות נכר, 1890 ובחוקים אחרים, ובזה
מצוים לאמור: —

I. דבר מלך זה יקרא „דבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י) (הגנה)“,
1931.”

II. לדבר מלך זה יהא תוקף בפלשתינה (א"י) מומן לזמן בכל שעת חירום
צבורית, הפוגעת בבטחון הצבור ובהגנתה של קיסרות הוד מלכותו או של
פלשתינה (א"י), לכשיכריז הנציב העליון על כך * והוא יקבל תוקף מעשי באיתו
הזמן שהנציב העליון יכריז בכך ויוסיף להשאר בתקפו בארץ עד שיכריז הנציב
העליון במנשר כי חדל תקפו של דבר מלך זה.

III. בדבר מלך זה: —

(1) המונח „פלשתינה (א"י)“ אינו כולל אותו החלק מן האזור הכפוף
למנדט והנקרא בשם עבר הירדן מזרחה.

* עיין עתון רשמי נליון 399 בענין מנשר עפ"י סעיף II ותקנות עפ"י סעיף IV.

(2) המונח „נציב עליון” כולל כל אדם המנהל באותה שעה את ממשלת פלשתינה (א"י).

(3) המונח „אויב” כולל מורדים ומתקוממים מזויינים, פורעים מזויינים ופירטים מזויינים.

IV. כל עוד יהא לדבר המלך הזה תוקף מעשי מזמן לזמן תחולנה ההוראות

דלקמן: —

(1) יכול הנציב העליון להתקין תקנות * בנוגע להבטחת שלום הצבור ולהגנתה של פלשתינה (א"י) ובנוגע לסמכויות ולתפקידים המסורים לצורך זה לנציב העליון ולקציני חילות הים, היבשה או האויר של הוד מלכותו ולאנשים אחרים הפועלים בשמם, וביחוד יכול הוא בתקנות אלה להורות הוראות בנוגע לכל העניינים הכלולים בסוגי הנושאים המפורטים לקמן, דהיינו: —

(א) הצנזורה והבקורת והחרמת דברי פרסום, כתבים, מפות, תרשימים, צלומים, ידיעות, והפסקת אמצעי התחבורה;

(ב) המעצר, העיכוב, איסור הכניסה, והגירוש;

(ג) הפיקוח על הנמלים, החופים, ועל מימי החוף של פלשתינה (א"י) ועל תנועת האניות;

(ד) הפיקוח על שדות תעופה, מגרשי חניה, תחנות לאוירוני ים, מקומות מעגן לאוירוני ים, ותנועת האוירוני, ועל כל המיתקנים הקשורים בנהיגת אוירוניס ובצידום בחמרי דלק;

(ה) ההובלה ביבשה, באויר ובים והפיקוח על הובלת אנשים ודברים;

(ו) המסחר, האקספורט, האימפורט, הייצור והחרושת;

* עיין עתרו רשמית, גליון 399, בענין מנשר עפ"י סעיף II ותקנות עפ"י סעיף IV.

(ז) המקעת נכסים, הפיקוח עליהם, החרמתם, הטפול בהם
ואופן השמוש בהם ;

ויכול הוא בתקנות אלה להרשות לשפוט אנשים העוברים על תקנות אלה לפני בית משפט צבאי או אזרחי, ואם העברה היא קלת ערך, לפני בתי משפט בעלי שיפוט תכוף, וכן יוכל להרשות לבתי המשפט האזרחיים הנ"ל להטיל את העונשים דלקמן, דהיינו : —

(i) לבתי משפט בעל שיפוט תכוף : מאסר, אם בצרוף עבודת פרך ואם שלא בצרוף עבודת פרך, ללא יותר מששה חדשים או קנס לא יותר מ־100 פ"פ (א"י) או גם הקנס וגם המאסר.

(ii) לשאר בתי משפט : מאסר עולם או עונש קל מזה, ואם הוכחה במעשה העברה כונה לסייע בידי האויב, עונש מות או עונש קל מזה :

בתנאי שכל תקנה כזאת לא יהא בה כדי לגרוע מן הסמכויות המסורות לקציני חילות הים, היבשה והאוויר של הוד מלכותו או לאנשים אחרים הפועלים בשמם וכי לא ייעשה עפ"י התקנות האלה שום דבר שיפגע בפעולותיהם של חילות הים, היבשה או האוויר.

(2) לצורך משפטו והענשתו של איזה אדם ע"י בית משפט צבאי בשל עברה על התקנות האלה, מותר לדון אדם כזה ולהענישו כאילו היה כפוף לחוק הצבא או לחוק חיל האוויר וכאילו עבר, בעודו משרת בפועל בחיל היבשה או בחיל האוויר, על סעיף 5 מחוק צבא היבשה או על סעיף 5 מחוק חיל האוויר :

בתנאי שאם הוכח כי העברה נעשתה מתוך כונה לסייע בידי האויב, יהא האדם שנתחייב בעברה כזאת ע"י בית משפט צבאי צפוי להענש בעונש מות.

(3) לצורך משפטו והענשתו של אדם ע"י בית משפט בעל שיפוט תכוף, בשל עברה על התקנות האלה, תחשב העברה כאילו נעשתה בין באותו המקום ממש אשר בו נעשתה ובין באותו המקום אשר בו נמצא הנאשם.

(4) יכול הנציב העליון להתקין תקנות הקובעות —

(i) את האופן בו ייקבעו פצויים הנפרעים עפ"י סעיף
V (10) מדבר מלך זה, וכן

(ii) את המחיר שבו מותר למכור כל רכוש שנלקח עפ"י
סעיף V (7), את אופן קביעתו של המחיר, ואת
התנאים שלפיהם מותר למכור את הרכוש הנ"ל.

(5) כל הוראה של כל חוק של פלשתינה (א"י) שתהא סותרת
תקנה שהתקין הנציב העליון עפ"י סעיף זה תהא בטלה וחסרת
תוקף כל זמן שתקנה כזאת תהא נוהגת.

V. כל אימת שיהא נוהג דבר מלך זה, מזמן לזמן, תחולנה ההוראות
דלקמן:—

(1) כל הכרזה שהכריז הנציב העליון עפ"י סעיף 189 מחוק צבא
היבשה תחשב כאילו היא חלה על כל צבא יבשה שגוייס
בפלשתינה (א"י) וכל הכרזה שהכריז הנציב העליון עפ"י
סעיף 189 מחוק חיל האויר תחשב כאילו היא חלה על כל
חיל אויר שגוייס בפלשתינה (א"י).

(2) יכול הנציב העליון לצוות על כל אדם לעזוב את פלשתינה
(א"י) או כל חלק או מקום בארץ שיפורטו באותו צו, ואם
יסרב אדם להשמע לצו כזה, רשאי הנציב העליון לצוות לאסרו
ולשלחו מן הארץ או מחלק הימנה או מאיזה מקום ממקומותיה,
ולצורך זה רשאי הוא לצוות לשימו באיזו אניה או סירה או
מרכבה או אוירון.

(3) יכול הנציב העליון לדרוש מכל אדם לעשות איזו עבודה או
למלא שרות אישי שהנציב העליון ימצא צורך בהם לעזרת
הגנתה של פלשתינה (א"י) או בקשר עם כך.

(4) יכול הנציב העליון לדרוש מכל אדם להספיק לממשלה כל
בהמה, מרכבה, ספינה, סירה, אוירון או רכוש פרטי אחר
השייכים לאותו אדם או הנתונים לפיקוחו, אם נדרש אותו

הרכוש לעזרת הגנתה של פלשתינה (א"י) או בקשר עם כך, ואם לא מלא אותו האדם אחרי דרישה כזאת, רשאי הנציב העליון לתפוש ולקנות חוקה בבהמות, במרכבות, בספינות, בסירות, באוירונים או ברכוש הפרטי האחר ולעכבם אצלו למטרות אלה.

(5) יכול הנציב העליון לתפוש ולעכב אצלו לצרכי הצבור למשך אותו הזמן שימצא צורך בו, כל קרקע או בנין או רכוש אחר, לרבות מפעלי גאז, ומפעלים להספקת מאור חשמל, מפעלי מים ובארות ומעינות מים, אוצרות מים ושאר כלי קבול למים וביחוד, אך מבלי לפגוע בכללותן של ההוראות דלעיל, רשאי הוא לתפוש כל קרקע או בנין לשיכון אנשי חילות הים, היבשה או האויר של הוד מלכותו, או אנשי המשטרה של פלשתינה (א"י) או כל אדם אחר המשרת בשרות הוד מלכותו או בשרות ממשלת פלשתינה (א"י), ואם מוצא הוא צורך בכך להגנת פלשתינה (א"י) רשאי הוא לצוות להרוס ולהסיר כל בנין ולעקור כל רכוש ממקום למקום או להחריבו.

(6) יכול הנציב העליון לצוות שכל רכושה של כל מסלת ברזל בפלשתינה (א"י) יועמד לשרותו לשם כל מטרה שהוא רואה צורך בה בקשר עם הגנתה של פלשתינה (א"י) ושום אחריות לא תחול עליו אם תגרם על ידי כך איזו הפרעה שהיא בתנועה הרגילה.

(7) יכול הנציב העליון לאסור הוצאת כל דבר מפלשתינה (א"י) לחו"ל, ויוכל להניח יד על כל תבואה, צורך-אוכל, פחם או דלק אחר ושמונים מינרליים, בתוך גבולות פלשתינה (א"י), ויוכל למכור את התבואה, צרכי האוכל, הפחם, הדלק והשמונים המינרליים, שהניח עליהם ידו כאמור, באותו המחיר ובאותם התנאים שיוכל לקבעם בתקנות. הכסף שיתקבל ממכירה כזאת ישולם לקופת האוצר של ממשלת פלשתינה (א"י).

(8) יכול הנציב העליון לקבוע במנשר את המחיר המקסימלי בו ימכר כל צורך-אוכל בקמעונות, וכל אדם המוכר, לאחר צאת המנשר הזה וכל עוד יהיה בתקפו, צורך-אוכל במחיר גבוה מן המחיר שנקבע כך יחשב כאשם בעברה על הסעיף הזה.

ובצאתו חייב בדין יהא צפוי לקנס לא יותר מ־5 פ"פ (א"י)
או למאסר לא יותר משלשה חדשים.

(9) יכול הנציב העליון לנקוט בכל הפעולות שיראה צורך בהן
לטובת עניני הגנתה של פלשתינה (א"י) לשם הפיקוח על
סחר הבירה, היין והספירטים.

(10) כל מי שידרש למלא שירות אישי וכל מי שרכושו או סחורתו
נחפסו (בין באפן זמני ובין שלא באפן זמני), הועתקו או
הושחתו בתוקף דבר מלך זה, יהא זכאי לקבל מקופת הצבור
של פלשתינה (א"י) בתורת פצויים רק אותו הסכום שייקבע
בתקנות שיתקין הנציב העליון.

(11) כל שהורשה לכך בכתב מטעם הנציב העליון יכול לעלות
ולחכנס לכל אניה, ספינה, קרקע, בית או בנין אחר בפלשתינה
(א"י) ולבדוק ולבחון את האניה או הספינה ואת המטען
שעליה ואת כל אשר בתוכה או את הקרקע או הבנין או כל
חלק מחלקיהם ואם יתקל בהתנגדות או בהפרעה יוכל
להשתמש בכח כדי להוציא לפועל את הכניסה, הבדיקה
והבחינה, ולא יהא אחראי לכל נזק שיגרם במישרין או
בעקיפין על ידי כניסה־בכח זו.

(12) כל המסרב או מתרשל לציית או למלא אחרי כל צו או דרישה
שניתנו על פי סעיף זה וכל העושה כל מעשה המונע או
מעכב את מלוי הצו או הדרישה וכל העושה כל מעשה מתוך
כונה למנוע או לעכב את מלוי הצו או הדרישה, יאשם בעברה
על הסעיף הזה ובצאתו חייב בדין לאחר השפטו משפט תכוף
יהא צפוי לקנס של לא פחות מ־2 פ"פ (א"י) ולא יותר מ־10
פ"פ (א"י) או למאסר לא יותר מחודש אחד.

(13) אם נמנע אדם מלקיים איזה חוזה מפאת צייתו לכל צו או
דרישה שניתנו עפ"י הסעיף הזה, לא יחשב אותו אדם כאילו
הפר עי"כ את החוזה, אלא שהחוזה יחשב כאילו הופסק על
ידי אותו הצו או אותה הדרישה, עד כמה שקימו נעשה
בגללם בלתי אפשרי.

(14) יכול הנציב העליון לפרסם מנשר הדוחה למשך אותו הזמן שיחשוב לנחוץ או לצודק ולהכרחי את מועד הפרעון של שכר דירה או של סכום כסף אחר, וביחוד יכול הוא להאריך כאמור לעיל את מועד פרעונם של שטרות או מסמכים אחרים עוברים לסוחר שפרעונם בפלשתונה (א"י), ויכול הוא להפסיק למשך אותו הזמן שיחשוב לנכון את ההוצאה לפועל של פסק דין של כל בית משפט אזרחי ואת קיומה של כל פעולת נישול או של כל פעולה אחרת לשם החזרת חוקה ברכוש בשל אי תשלום שכר דירה, אם יהיה סבור שמפאת המסכות שנתעוררו מתוך מצב המלחמה או מתוך החשש התכוף למלחמה אין ההוצאה לפועל והקיום התכופים של אותו הפסק או אותה הפעולה צודקים או הכרחיים.

(15) יכול הנציב העליון, אם ימצא לנכון, למסור לרשויות חיל הים, חיל היבשה או חיל האוויר בפלשתונה (א"י) כל סמכות מהסמכויות המסורות לו בסעיף זה.

VI. הפסקאות (2), (3) ו (4) מסעיף V של דבר מלך זה, לא תחולנה על אדם העובד בשרות חיל הים, היבשה או האוויר של הוד מלכותו, והפסקאות (4), (5), (6), (7) או (11) לא תחולנה על אניות או ספינות השייכות או משמשות למחלקה ממחלקות כל ממשלה מן הממשלות של הוד מלכותו או על כל רכוש אחר השייך או נתון לרשותה או לפיקוחה של כל מחלקה מן המחלקות של כל ממשלה ממשלות הוד מלכותו.

VII. יכול הוד מלכותו לבטל, לשנות או לתקן מזמן לזמן את דבר המלך הזה או להוסיף עליו.

קולין סמית.